

selv om EU for 9 år siden råbte vagt i gevær og anbefalede en handleplan, skulle der gå 9 år, før Danmark nødtvungent erkendte at være et land, hvor problemet trafficking er hastigt stigende.

Vi må helt enkelt tage det mere seriøst og tage konkret fat på løsningen af dette problem i Danmark.

Et andet punkt er anden vold mod kvinder. Der er ikke tal på, hvor mange kvinder der udsættes for vold i verden, og måske godt det samme. Ufødte og nyfødte piger dræbes, blot fordi de er piger. Kvinder tæves i deres hjem, kvinder omskæres, kvinder handles, holdes som slaver, voldtages. Under krige opfattes det nærmest som soldaters rettighed at voldtage de erobrede kvinder. Kvinder tvinges til ægteskab, stenes eller overhældes med syre, hvis de viser lidt hud, udviser såkaldt usømmelig opførsel, eller hvis en anden mand voldtager dem. Og listen er meget, meget længere.

Kvinder er også de fattigste i verden. I verdens fattige områder er kvinderne specielt truede af fattigdom, manglende uddannelse, manglende hjælp på sundhedsområdet osv. Så der er i høj grad brug for også den pind, der fokuserer på – og jeg citerer: »kvinders adgang til økonomiske ressourcer og kvinders adgang til behandling.«

Kristeligt Folkeparti kunne godt have ønsket forslaget til vedtagelse strammet op på enkelte områder, men kan godt leve med det, som det er, og anbefaler det selvfølgelig.

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Jeg vil meget gerne takke ordførerne for nogle konstruktive bidrag og kommentarer til den politik, Danmark fører på det her område, og også for opbakningen til, at vi fortsætter arbejdet og passer på, som det blev formuleret, at der ikke sker tilbageskridt, men at det netop går fremad.

Jeg tror, at man, hvis man skal prøve at opsummere det her, må sige, at fattigdom er roden til alt ondt. Det er jo også det, vi ser i forbindelse med kvinder, og som vi ser i forbindelse med aids, for det er fattigdommen, der skaber problemerne, og det er også et fattigdomsproblem, når så mange mennesker har aids i den tredje verden, som det er tilfældet. Derfor er det via vores bistand og andre måder at bekæmpe fattigdommen på, at det kan gå fremad.

Jeg er meget enig i, at vi i forbindelse med topmødet om hiv/aids i New York i næste måned skal gøre en ekstra stor indsats igen for at

kæmpe for de seksuelle rettigheder. Det er ikke mindst i denne her forbindelse meget vigtigt, at vi gør det. Spørgsmålet er, om det er blevet meget lettere end sidst; det kan man godt have sine tvivl om. Siden vi har haft diskussionen sidst, har vi jo også fået en ny regering og en ny administration i USA, som måske ikke vil være særlig hjælpsom på det her område.

Det betyder ikke, at vi ikke skal gøre en stor indsats, for det skal vi. Og desto vigtigere er det faktisk, at Danmark markerer sin holdning her.

Flere har også nævnt verdenstopmødet i Sydafrika i 2002, som jo netop er et verdenstopmøde om bæredygtig udvikling, og hvor der indgår tre aspekter, nemlig miljø, økonomi og det sociale område. Netop derfor – da det ikke længere kun handler om miljø – er det også vigtigt i den forbindelse at have kvinde- og kønsaspektet med.

WTO har også været nævnt. Der kommer forhåbentlig en ny handelsrunde, og der skal vi selvfølgelig også have det i tankerne.

I vores egen strategi for vores udviklingspolitik, nemlig »Partnerskab 2000«, er der fokus på børn og unge, og ikke mindst her er det jo vigtigt at tage fat om problemerne.

Uddannelse er en af vejene, som også flere ordførere har nævnt det. Vi ved, at hvis unge piger faktisk kommer i skole, får de for det første en senere seksuel debut, de bliver senere gift, altså de går senere ind i ægteskabet, og de får også færre børn. Derfor er uddannelse et redskab, som er meget vigtigt i bekæmpelse af fattigdommen og i bekæmpelse af uligheden.

Jeg tror, det var fru Anni Svanholt, som netop nævnte, at kvinder ikke kan stille op til valg i Iran, og det er selvfølgelig et af de rigtig kedelige eksempler.

Til gengæld vil jeg gerne nævne et positivt eksempel, nemlig at man i går kunne læse på de internationale bureauer, at valgkommissionen i Bangladesh nu overvejer, efter at de faktisk har været under pres fra kvinderettighedsgrupper, at stille som krav til kandidater til valget – der skal være et valg her i løbet af sommeren – at de ikke kan gå imod kvinders politiske rettigheder. Så der er altså steder i verden, hvor det går fremad, og det skal vi også huske at notere os.

Så vil jeg bare her til sidst i virkeligheden citere den britiske forfatter, John le Carré, som i sin seneste roman skriver et sted: »Give Africa to the women, and the place might work.«

Så langt vil jeg måske ikke gå, men jeg vil sige, at der er ingen tvivl om, at kvinder spiller en